

ת"פ 56081/12/13 - מדינת ישראל נגד א"ג

בית משפט השלום בקריית גת

10 אפריל 2019

ת"פ 56081-12-13 מדינת ישראל נ' א"ג ואח'

ת"פ 37991-12-14

בפני כב' השופט עידו כפכפי

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גלית זימרון

נגד

א"ג

ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 56081-12-13 בעבירות הבאות:

א. תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

ב. שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר- עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969

ג. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 25.07.13, במהלך אירוע בו היה מעורב הנאשם ושני אנשים נוספים, תקף הנאשם את השוטר יהודה חלפון אשר הגיע למקום האירוע, בכך שהיכה אותו במכת אגרוף בלסתו בצד ימין. בהמשך תקף הנאשם את השוטר יהודה בכך שהיכה אותו בידו עם האזיק שהיה על ידו האחת והשוטר קיבל מכה חזקה בשורש כף ידו הימנית. כתוצאה מכך נחבל השוטר יהודה חבלות של ממש בדמות של כאבים בלסתו מצד ימין.

2. במסגרת הסדר הטיעון צירף הנאשם כתב אישום נוסף (ת"פ 37991-12-14) בו הודה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש- עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הנוסף, בתאריך 15.01.13 תקף הנאשם את אביו, יליד 1947 (להלן: המתלון) בכך שהיכה אותו באמצעות ידו ודחף אותו בחוזקה עד אשר נפל ארצה. כתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלות של ממש בדמות נפיחות והמטומה בלסתו העליונה, דימום בעינו הימנית, חבלה בלחיו השמאלית, באפו ובמצחו מצד ימין וכן כאבים בצווארו.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים של שירות המבחן.

במסגרת התסקיר הראשון מיום 01.06.17 דיווח שירות המבחן כי הנאשם גרוש, אב לילדה בת 12, מתגורר לסירוגין בבית אמו באשקלון ובבית בת זוגתו בבת ים. עובד כעוזר לנהג משאית. לדבריו, יש לו חובות רבים (ע"ס 200,000 ₪) להוצאה לפועל. בשנת 2002 עלה מרוסיה ונישא לאשתו ממנה התגרש בשנת 2008 על רקע נטייתו לצריכת אלכוהול. אשר למשפחת מוצא, הוריו של הנאשם גרושים על רקע צריכת אלכוהול של האב ואלימות כלפי האם. הנאשם מתאר יחסים קונפליקטואליים בינו לבין אביו על רקע צריכת אלכוהול של האב. הנאשם שלל שימוש בסמים. לדבריו, נהג לצרוך אלכוהול בתדירות גבוהה. לאחר שהכיר את בת זוגתו הקודמת, אשר בגין אלימות כלפיה ריצה עונש מאסר, הגביר את התלות בשימוש באלכוהול. לתפיסתו, כיום הוא נמצא בשליטה ואינו שותה אלכוהול.

מהמידע המצוי אודותיו בתיקו בשירות המבחן עלה כי בשנת 2015 שולב בקהילה טיפולית "אילנות" במסגרת הליך מעצר וכי עזב את הקהילה כחודש וחצי לאחר שנקלט בה. הנאשם מסר כי חשב שיוכל להיגמל בכוחות עצמו ולכן אינו זקוק עוד לתנאי הקהילה. הנאשם גילה כי נוטה להתנהג באלימות ואגרסיביות לאחר צריכת אלכוהול מופרזת או לחילופין בתגובה להתנהגותו של האחר כלפיו. עם זאת, ניכר כי אינו תופס את עצמו כאדם אלים או פוגעני ומגדיר עצמו כאדם רגוע.

הנאשם הודה בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן בתיק הנוסף. לדבריו, אביו היה נתון תחת השפעת משקאות משכרים ודיבר בצורה בוטה על אמו והדבר גרם לו לתחושות עזב, עלבון וכעס. לטענתו, אביו תקף אותו ראשון וכאשר הדף אותו, יתכן ואביו נפל. עוד לדבריו שמע את אביו מאיים עליו כי ידקור אותו ומתוך תחושות פחד יצא מחדרו והדף את אביו לספה. הנאשם לא הביע חרטה על התנהגותו ולתפיסתו, לא יכול היה לנהוג אחרת מכפי שתיאר. בשיחות עם שירות המבחן לא ביטא הנאשם רצון או צורך לערוך התבוננות בנוגע לתגובותיו במצבי לחץ והביע רצון מילולי בלבד בדבר הצורך בטיפול בנושא ההתמכרות לאלכוהול.

שירות המבחן נפגש עם אביו של הנאשם, המתלונן בתיק. לדבריו, מאז אירוע העבירה אינו בקשר עם הנאשם. האב תיאר את הקשר ביניהם כמורכב וטען כי מתקופת ילדותו לא נשמע הנאשם למרותו וסמכותו. האב היה מודע לדפוסי צריכת האלכוהול של הנאשם ומסר כי בעת ביצוע העבירה לא היה הנאשם נתון להשפעת משקאות משכרים. עוד מסר כי אינו חושש מפניו או חש מאוים והוא מעדיף כי יהיה נתון תחת פיקוח וטיפול באמצעות עבודה המספקת מגורים.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות קוגניטיביות תקינות. עם זאת, מתקשה לבחון באופן ביקורתי ומלא את דפוסי התנהגותו ואת הרגלי צריכת האלכוהול ואינו תופס עצמו כאדם הנוטה להתנהגות אלימה חרף עברו הפלילי וכתב האישום העומד כנגדו. להערכת שירות המבחן, הנאשם חושש שבחינה כזאת תאלץ אותו לערוך שינויים ממשיים בחייו ולוותר על רווחים, מחיר שאותו עדיין אינו מוכן לשלם. למרות הצהרותיו המילוליות, הנאשם אינו פנוי למחויבות טיפולית מעמיקה. מדובר באדם אימפולסיבי, המחפש פתרונות מהירים וזמניים

שאינם דורשים השקעה מחשבתית, בוחן באופן תמידי גבולות אישיים, חסר אמפטיה ונוטה לצרוך אלכוהול כדרך להתמודדות עם מצבי דחק ולחץ.

שירות המבחן העריך כי בהעדר טיפול הולם למצבו ישנו סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק. לאור הערכת הסיכון הגבוהה המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית הרתעתית אשר תשקף לנאשם את חומרת מעשיו, כדוגמת מאסר בעבודות שירות וכן, פיצוי למתלונן ומאסר על תנאי.

4. בתסקיר נוסף מיום 18.07.17 דיווח שירות המבחן כי הנאשם הופנה לאבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות לצורך הליך טיפולי. הנאשם הביע נכונות רבה יותר להשתלב בהליך טיפולי עם זאת היה עליו להשלים את תהליך האבחון וכן נדרש לברר את התמונה בנוגע למצבו בתחום צריכת האלכוהול טרם גיבוש המלצתו העונשית של שירות המבחן.

בתסקיר משלים שהוגש מיום 02.10.17 דיווח שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה ממועד הדיון, התקשה הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, לא ענה לשיחות ולא יצר קשר, לאחר מאמצים לאתרו התקיימה עמו פגישה אחת. בשיחה זו מסר כי החל לעבוד כמלגזן לצורך שיפור תנאי שכרו ובשל כך לא ענה לשיחות שירות המבחן. כיום מתגורר בבית אמו ובבתים של חברים לסירוגין מאחר ואין ביכולתו לשכור דירה בשל חובות שצבר. לדבריו אינו צורך אלכוהול כלל ואינו זקוק לעזרה באף תחום בחייו.

ממידע שנמסר מהיחידה להתמכרות עולה כי היה בפגישה אחת ומאז ניתק עימם קשר.

בתסקיר זה ישנה התייחסות לתיק הפלילי הנוסף בו הורשע הנאשם ע"פ הודאתו (ת"פ 56081-12-13) ביחס לתיק זה מסר הנאשם כי היה תחת השפעת משקאות משכרים וכי טרם הגעת שוטרים למקום האירוע, חבטו בראשו באבן. לטענתו סבר כי השוטרים קשורים לאלו שפגעו בו ולכן נהג כלפיהם כפי שמתואר בכתב האישום. כאשר הזדהו כשוטרים, הביע התנצלות בפניהם. הנאשם הביע צער על התנהגותו באירוע זה ותלה אותו בכך שהיה נתון תחת השפעת משקאות משכרים.

שירות המבחן התרשם כי התנהגותו באירוע מבטאת את תגובותיו האימפולסיביות אשר מועצמות בעת צריכת אלכוהול וכי כאשר הוא חש מותקף, הוא מתקשה לווסת את דחפיו ולשמור על איפוק. כמו כן התרשם השירות כי בשלב זה הנאשם אינו פנוי לערוך התבוננות ביחס לדפוסי חשיבתו המביאים אותו לביצוע עבירות חוזרות ונשנות בתחום האלימות.

בסופו של יום התסקיר אינו ממליץ על ענישה שיקומית אלא על מאסר בדרך של עבודות שירות לצד עונשים מותנים וזאת לאור מאפייני אישיותו של הנאשם, התרשמות שירות המבחן מנטייתו להתנהגות אימפולסיבית, נטייתו לצרוך אלכוהול כדרך להתמודדות עם משברים והעדר הבהירות הקיימת היום בתחום צריכת האלכוהול וקשייו לשתף פעולה עם שירות המבחן המהווים, להערכת השירות, גורמי סיכון המצביעים על כך שיתקשה גם בעתיד לשתף פעולה ולגלות אחריות ומחויבות לתהליך.

עמוד 3

בתסקירו המשלים מיום 18.12.18 שב שירות המבחן והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות בכדי להוות מסר הרתעתי למעשיו והתנהגותו של הנאשם בעתיד, לצד עונשים נלווים ומותנים. צוין כי בשיחה עם הנאשם מסר כי הוא מרצה עבודות שירות בגין עבירות תעבורה, מקפיד להגיע בזמנים ולבצע את הנדרש ממנו. לדבריו, כיום צורך אלכוהול בכמויות מופחתות במהלך סופי שבוע בלבד ונמצא בשליטה בתחום זה בחייו בשונה מבעבר. בנוסף הגדיר את הקשר עם אביו כיום כתקין ושלל כל קושי בהתנהגותו במצב כעס וקונפליקט.

חו"ד הממונה על עבודות השירות:

5. בתאריך 25.03.18 הוגשה בעניינו של הנאשם חו"ד הממונה על עבודות השירות. דווח כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות ונקבע בעניינו מועד לתחילת ריצוי העונש. עם זאת, הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו לאחר קבלת חוות הדעת ובהמשך הותלו ההליכים כנגדו בשני התיקים מושא גזר דין זה בשל אי איתורו.

בתאריך 31.10.18 חודשו ההליכים בתיק, בעקבות הודעת המאשימה לפיה הנאשם אותר וחתם על ערובה להבטחת התייצבותו לדיונים. במסגרת הדיון האחרון התבקש הממונה על עבודות השירות להגיש חו"ד עדכנית בעניינו של הנאשם, לאור פקיעת תוקף חוות הדעת הקודמת.

בחוות דעת מיום 24.3.19 מצא הממונה כי הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות, לאחר שהשלים ביצוע עבודות שירות בגין גזר דין של בית משפט לתעבורה.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה לעניין העונש

6. בטיעוניה לעניין העונש עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה נפרד עבור כל אחד מכתבי האישום בהם הורשע הנאשם.

בגין כתב האישום הראשון בו הורשע הנאשם בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש (37991-12-14) עתרה למתחם ענישה של 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל. אשר לכתב האישום השני, בגין אירוע האלימות כלפי השוטרים (56081-12-13) עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 6 - 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, אלימות והפרה הוראה חוקית, בגין אף ריצה תקופות מאסר שונות בעברו. צוין כי כחודש קודם לכן נדון הנאשם ל-2 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי וזאת בגין עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם החל את ריצוי עונש עבודות השירות.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירות נטען כי יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ניסה לתקוף אחר בנוכחות שוטרים

שהגיעו למקום האירוע ובהמשך תקף שוטר במכת אגרוף בלסתו וכן היכה בידו עם האזיק שהיה על ידו. השוטר נחבל חבלות של ממש בלסתו וכן קיבל מכה חזקה בשורש כף ידו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. הנאשם למעשה, פגע באנשי מערכת אכיפת החוק בעת ביצוע תפקידם. בתי המשפט הביעו את עמדתם לא אחת כי יש לשלוח מסר ברור שאין להשלים עם תופעה בה אזרח פוגע בשוטר הממלא את תפקידו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית בגין עבירה זו בה הושת על נאשם עונש מאסר בפועל וערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

אשר לכתב האישום השני- נטען כי הנאשם תקף את אביו המבוגר ללא סיבה ובכך רמס את הציווי "כבד את אביך ואת אמך". המתלונן נפל ונחבל חבלות בדמות נפוחות, המטומה בלסתו, דימום בעינו וחבלה בלחיו, באפו ומצחו. נטען כי יש לתת את הדעת לנזק הפוטנציאלי למעשיו של הנאשם שעלולים היו להסתיים בנזקים חמורים יותר. בביצוע עבירה זו פגע הנאשם בערכים חברתיים של שמירה על בטחונו של המתלונן.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית בעבירה זו בה הושתו עונשי מאסר בפועל בין תקיפת זקן .

לגישת ב"כ המאשימה, עוצמת התקיפה והחבלות שגרם הנאשם בשני כתבי האישום מעידים על התנהגות בריונית וחסרת רסן. כמו כן, עברו הפלילי בעבירות דומות והעונשים שהושתו עליו מעידים על כך שאלמנט ההרתעה אינו קיים עבורו. עם זאת צוין כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם אשר חסכה זמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית, הוא מתקשה לבחון באופן ביקורתי התנהגותו והרגלי צריכת אלכוהול ואינו טופס עצמו כאדם בעל התנהגות אלימה חרף עברו הפלילי וכתבי האישום התלויים כנגדו. נטען כי לא בהכרח ניתן לסמוך על הנאשם שיעמוד בתנאי ריצוי עבודות שירות וזאת לאור התנהלותו בבית המשפט ואי התייצבותו לדיונים.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונשי מאסר בפועל ברף העליון של המתחמים להם עתרה, מאסר מותנה מרתיע בעבירות אלימות, פשע ועוון, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלונן אשר ישקף את חומרת מעשיו ואת עמדת בית המשפט ביחס לעבירות אלו.

טיעוני ב"כ הנאשם לעניין העונש

7. מנגד עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונשים צופי פני עתיד ולכל היותר להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות. נטען כי הנאשם החל לבצע עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות תעבורה, עד אשר נפגע בתאונה ונאלץ להפסיק באופן זמני את ריצוי עונשו בשל מצבו הבריאותי.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה מעורב בקטטה שבמהלכה נחבל בראשו.

הנאשם אשר היה שתוי ולאחר חבלת ראש, סבר כי השוטר שהגיע למקום האירוע מנסה לתקוף אותו ולפיכך פעל כפי שפעל. הנאשם התנצל על מעשיו בפני השוטר לאחר האירוע. ב"כ הנאשם ציין שכנגד האחר אשר תקף את הנאשם והחזיק שבר בקבוק בידו, לא הוגש כתב אישום חרף כך שפצע את הנאשם וגרם לו לחבלה בראשו.

ביחס לתקיפת אביו- ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי לנאשם משקעים מעברו בנוגע ליחסיו עם אביו. צוין כי ברקע לתקיפה היה ויכוח שכלל הנראה נסב סביב רצונו של האב להכניס אישה אחרת לביתו, מהלך אשר ראה הנאשם, ככל הנראה, כפגיעה באמו. צוין כי הנאשם חש מאוים מאחר והאב ניסה בעבר לדקור אותו וכי האירוע לא היה מתוכנן אלא אינסטינקטיבי.

ב"כ הנאשם ציין כי גילו של האב בעת התקיפה היה 65 בדיוק, עובדה המהווה, לגישתו, נסיבה לקולא, בשל הגדרת המונח "זקן" כאדם שמלאו לו 65 שנים. (ס' 1368ו.ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977) בנוסף טען כי היחסים בין הנאשם לאביו כיום תקינים, הנאשם לקח אחריות וחסך מאביו להעיד כנגדו בבית המשפט, הביע חרטה ומצטער על מעשיו. כמו כן, מדובר באירוע שאירע לפני כ-6 שנים.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי הוא התיישן וכי במשך עשר שנים לא ביצע הנאשם עבירות כלל.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בשלב הראשון כאמור, יש לשאול תחילה, האם בפנינו מצב של "ריבוי עבירות", דהיינו האם מדובר ב"אירוע אחד" או שמא ב"כמה אירועים". במקרה דנן עתרה ב"כ המאשימה לקביעת שני מתחמים נפרדים לכל אחד מכתבי האישום.

אציין כי מצאתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל כתב אישום. כל אחד מן האירועים בוצע במועד אחר מול אנשים אחרים, בנסיבות שונות ואף בהפרש של חצי שנה זה מזה.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

מבחן מהות האינטרס הנפגע

9. בשלב השני כאמור, יש לקבוע מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, בהתחשב ברכיבים הבאים:

הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם: יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי, הגנה על שלטון החוק וכיבודו והגנה על גופו של אדם. העובדה שהמחוקק קבע בצדה של העבירה של תקיפת

שוטר אף עונש מינימום, מעידה על החשיבות שמייחס המחוקק לערך המוגן (אם כי הנאשם לא הואשם בעבירה החמורה יותר של תקיפת שוטר), אולם נסיבות העניין קרובות לעבירה זו.

לעניין הערך החברתי שבעבירה של תקיפת שוטר, יפים דברי בית-המשפט העליון בע"פ 194/14 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (12.2.14):

"על התנהגות מעין זו, המבטאת זלזול בשלטון החוק ופגיעה בנציגיו המבצעים את פעילותם לשם שמירת הסדר הציבורי ובטחון האזרחים, יש להגיב בענישה קשה ומחמירה. זאת, על-מנת לספק הגנה אפקטיבית למשרתי הציבור ולשרת את מטרות ההרתעה".

הערך החברתי אשר נפגע, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש הינו פגיעה בביטחונו ובשלמות גופו של אדם, במיוחד קשישים. על חשיבות הערך המוגן ומידת הפגיעה בו ניתן ללמוד מעיון בסעיף 368(א) לחוק העונשין שבו הורשע הנאשם, אשר קובע עונש מרבי של חמש שנות מאסר.

בנוסף, סעיף 368(ד) כי "הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי". בכך ביקש המחוקק לתת ביטוי לחומרת העבירה, ולצורך להשית בגינה ענישה של ממש, שהינה ענישה קונקרטיבית.

כבר נקבע לא אחת בפסיקת בית-המשפט העליון כי - על הצורך להילחם בנגע האלימות, באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים. כך למשל נקבע כי: **"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.** (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11))

10. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הייתה פגיעה ברף בינוני בערך המוגן. אשר לעבירות כלפי השוטר, למרות שמדובר בחבלות של ממש, אין עדות לניסיון מכוון לתקוף שוטר כסמל לשלטון, אלא הנסיבות בהן היה הנאשם ואופיו הובילו אותו להתפרע ולתקוף את השוטר. הנאשם נרגע לאחר שהבין כי מדובר בשוטר.

אשר לתקיפת הזקן, לא מדובר במקרה בוטה של התעללות בחסר ישע, אלא בהתנהגות אלימה של הנאשם כלפי אביו המבוגר על רקע מאפייני אישיות הנאשם וכתגובה אימפולסיבית לאירוע נקודתי, לכן גם כאן הפגיעה בערך המוגן אינה ברף העליון.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים של תקיפת הגורמת חבלה של ממש - הוטלו על נאשמים עונשים, במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' נעמאן** (19.3.14), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועוד. הנאשם, שהיה שריו בגילופין, תקף ואיים על שוטרי סיור שביקשו ממנו להציג תעודה מזהה. כמו כן, התנהגות זו נמשכה ואף החמירה בהגיעם לתחנת המשטרה. בית משפט המחוזי גזר עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר את עונשו, והוא **נידון 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ב. ברע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (28.7.08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר ועבירות נוספות בצירוף תיקים. הנאשם התנהג באופן פרוץ, צעק וגידף שוטרים שנכחו בתחנת משטרה ואף הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. הנאשם נדון בבית-משפט השלום, ל- 6 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט המחוזי **החמיר בעונשו ל- 15 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

ג. ברע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.07), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. הנאשם הפריע לשוטרים בכך שסרב לפנות את רכבו, סרב להזדהות, וכשנאמר לו כי הוא מעוכב, הוא תקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל חבלות של ממש. הוא **נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ד. ברע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, הוא תקף את שוטר בכך שדחף אותו בחזהו. **נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 4734-03-14 **מדינת ישראל נ' אבו עלי** (16.3.14), נדחה ערעור בעניינו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת והכשלת שוטר, כניסה לישראל שלא כדין ואיומים. הנאשם דחף שוטר, ניסה למנוע את איזוקו, קילל את השוטרים ואיים עליהם. הוא **נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ו. בעפ"ג (מח' מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. הנאשם הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד להקשיב להוראות השוטר ונגח במצחו. הנאשם **נידון ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד עונשים נלווים.

ז. בע"פ (מח' י-ם) 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל** (12.9.12), התקבל חלקית ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובהפרעה לשוטר. הנאשם נהג בגילופין, וכאשר נתבקש לצאת מרכבו נשך את השוטר באפו. בית משפט השלום גזר על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא **נידון לשעות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות**.

ח. בת"פ (פ"ת) 173-07-13 **מדינת ישראל נ' עיסא** (26.5.14), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים. הנאשם תקף את השוטרים ואיים עליהם, בעת ששהה בהיכל בית משפט השלום בפ"ת, משום שאלו באו לעכבו לחקירה אולם הוא סרב להתלוות אליהם. לנאשם עבר פלילי מכביד. **נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת לעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6790/12 **גולד נ' מדינת ישראל** (20.9.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, היזק בזדון ובתקיפה סתם. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ- 12 חודשי מאסר בפועל ל- 20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ב. בעפ"ג (מח' י-ם) 32535-05-13 **גרובובסקי נ' מדינת ישראל** (12.6.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן ואיומים, ונדון למאסר בפועל למשך 15 חודשים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 33883-11-13 **בן אברהם נ' מדינת ישראל** (29.12.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (נת') 46869-03-11 **מדינת ישראל נ' קשוטקין** (12.2.12), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת זקן, היזק לרכוש במזיד ובגניבה, ונדון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ה. בת"פ (ב"ש) 48500-08-10 **מדינת ישראל נ' גירשברג** (5.7.11), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ובעבירות נלוות, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ו. בת"פ (ב"ש) 1663-09-09 **מדינת ישראל נ' פרילוצקי** (23.5.11), הורשע הנאשם בביצוע שלוש עבירות של תקיפת זקן ובעבירת איומים, והוטל עליו עונש מאסר על תנאי, וכן צו מבחן למשך 18 חודשים.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;

אין ספק כי אירועי האלימות בהם הורשע הנאשם יכולים היו להסתיים באורח קשה יותר וכי הנזק שנגרם למתלוננים יכול היה להיות חמור יותר.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה;

מכתבי האישום עולה כי לאביו של הנאשם נגרמו חבלות של ממש בדמות נפוחות והמטומה בלסתו העליונה, דימום בעינו הימנית, חבלה בלחיו השמאלית, באפו ובמצחו מצד ימין וכן כאבים בצווארו.

צילום החבלה של המתלונן הוגש לעיון בית המשפט וממנו ניתן להתרשם מעוצמת הפגיעה בעינו הימנית.

לשוטר שאותו היכה הנאשם נגרמו כאבים בלסתו בצד ימין ומכה חזקה בשורש כף ידו הימנית.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם נוטה לצרוך אלכוהול וכן כי יש לו נטייה להתנהגות אלימה ואימפולסיבית והוא זקוק לטיפול הולם לבעיות אלו.

14. לאור כל האמור לעיל מתחם העונש ההולם בגין עבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש ושימוש בכוח או איומים למנוע מעצר (ת.פ. 56081-12-13) הנו בין 3 חודשי מאסר עד 12 חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות בהתאם לאורך המאסר שיוטל.

ומתחם העונש ההולם בגין עבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש (ת.פ. 37991-12-14) הינו בין 4 חודשים ל- 15 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות לפי אורך המאסר.

סוגיית הסטייה מן הממתחם

15. במקרה דנן אין שיקולים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמתחם. רקעו המשפחתי של הנאשם, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן הוריו של הנאשם התגרשו על רקע צריכת אלכוהול של האב ואלימות כלפי האם. נסיבות אלו אף גרמו ליחסים קונפליקטואליים בין הנאשם לאביו, אשר היוו את הרקע לתקיפת האב. נסיבות אלו הובאו בחשבון ביחס לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ואין בכוחן לשמש הקלה נוספת.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; מובן, כי עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא יפגע בנאשם.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו. כמו כן, אתחשב במצבו המשפחתי של הנאשם, היותו גרוש ואב לילדה וכן במצבו הכלכלי הרעוע והמאמץ שמשקיע על מנת לשפר את מצבו הכלכלי.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות; במקרה דנן חלפו כבר למעלה מחמש וחצי שנים מיום ביצוע העבירה.

עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית.

העבירות האחרונות בהן הורשע הנאשם הן משנת 2015 ובגינן נתן את הדין בטרם גזר דין זה. על כן נדמה כי הנאשם הצליח במידת מה לשנות את אורחות חייו מאחר ולא הסתבך בעבירות אלימות בעת האחרונה.

עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, ולשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשל הצורך להגן על שוטרים ואנשי אכיפת החוק במילוי תפקידם, מפני פגיעה פיזית בהם, אשר לעתים מבוצעת ללא שום מורא.

בחינת מכלול הנסיבות מטה את הכף לעבר ענישה בצד המקל של המתחם.

פיצוי למתלונן

17. מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי במתלונן, ובשל כך מן הראוי היה לחייב את הנאשם בפיצוי. עם זאת, בנסיבות העניין, לאו מצבו הכלכלי של הנאשם, ההתפייסות החלקית עם האב במהלך הדיון וחלוף הזמן מהאירועים, אני סבור כי מתן פיצוי היום רק יפגע ביחסי הנאשם ואביו ואין מקום להטלת פיצוי מעין זה.

ריבוי עבירות

18. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בנסיבות העניין מצאתי לגזור עונש כולל שכן ממילא לו הייתי גוזר עונש נפרד לכל כתב אישום הייתה נקבעת חפיפה המובילה לאותה תוצאה.

19. על-כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.5.19 בשעה 09:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות. על הנאשם לעמוד בדרישות ובתנאים של עבודות השירות וכל הפרה תוביל לנקיטת צעדים להפסקה מנהלית של העבודות וכליאת הנאשם.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר או סיום עבודות השירות, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר או סיום עבודות השירות, כל עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ט, 10 אפריל 2019, במעמד הצדדים.